

ANDRA SÖNDAGEN I ADVENT

DOMINICA SECUNDA ADVENTUS

Epistel: Rom. 15:1-13, Evangelium: Luk. 17:20-30. Predikan av Ingemar Andersson (LFS)

HERREN KOMMER I SITT RIKE - GUDS RIKE ÄR NÄRA

På andra Advent, är det Jesu andra ankomst till jorden som är temat, samma tema som vid kyrkoårets avslutning. När Jesus andra gången kommer till jorden, då blir det inte som när han den första julen kom till stallet i Betlehem och bara några få människor visste vad som hände. Då kommer varenda människa på hela jorden att veta vad som händer. Då skall det vara som när det åskar och blixtrar så att hela himlen lyser upp. Då kommer Jesus i stor makt och härlighet och alla heliga änglar med honom. Då skall alla människor samlas inför honom och han skall skilja dem åt, som en herde skiljer fåren ifrån getterna. Och då får alla de som här har trott på honom som Frälsaren, vara med honom för evigt – de får träda in i himlen och ta i besittning det rike som är tillrett åt dem från världens begynnelse. Men alla de som inte trodde, de får då gå bort ifrån honom till djävulen och hans änglar, till evigt straff, till mörker, gråt och sorg. Så illa ville inte Jesus att det skulle bli för någon enda människa. Därför påminner han oss om hur viktigt det är att vara beredd och vänta på att han skall komma tillbaka.

TIDERNAS TECKEN

Dagens texter talar mycket om tecknen som skall föregå Jesu ankomst. Ingen kan veta dagen eller stunden när det blir, men människor har i alla tider spekulerat över tidpunkten för Jesu återkomst. Så är det också i vår predikotext i dag. Fariséerna frågar Jesus om när Guds rike skall komma. Och Jesus svarar dem: *"Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen. Inte heller skall man kunna säga: Se, här är det, eller: Där är det. Ty se, Guds rike är mitt ibland er."* Konungen i Guds rike stod framför dem och bjöd dem till Guds rike, men de väntade sig en kung i makt och prakt som skulle upprätta Israel, ett rike med jordisk härlighet och makt. Det har tiderna igenom funnits människor som trots Jesu klara ord försökt upprätta ett synligt Gudsrike på jorden, men de har alla farit vilse och misslyckats, för det sanna Gudsriket är ett osynligt rike och kan inte ringas in med mänskliga samfunds- eller kyrkogränser. Men Guds rike har synliga kännetecken, så att vi kan veta var Guds rike finns. Där Guds ord förkunnas rätt och sakramenten förvaltas enligt Kristi instiftelse, där vet vi att Guds rike finns, för Ordet verkar alltid: *Liksom regnet och snön faller från himlen och inte återvänder dit, förrän det har vattnat jorden och gjort den fruktbar och ger säd till att så och bröd till att äta, så skall det vara med ordet som går ut från min mun. Förgäves skall det inte vända tillbaka till mig utan att ha verkat vad jag vill, och utfört det vartill jag har sänt ut det.* (Jes. 55:10-11).

Fariséerna såg inte Guds rikes härlighet i den föraktade nasaréén. Och så gick Guds rike och himlens härlighet dem förbi. Också för dem som blivit innebyggare i Guds rike, som i Jesus Kristus funnit sin Frälsare, kommer tider då Guds rikes härlighet syns dem långt borta. Till lärjungarna säger Jesus: *"Det skall komma en tid, då ni längtar efter att få se en enda av Människosönens dagar, men ni kommer inte att få det."* Då är stunderna med Jesus långt borta. Och så kommer det att upplevas också i de yttersta dagarna. Då skall det komma svåra tider, skriver Paulus till Timoteus (2 Tim. 3:1). Men detta har Jesus förberett sina lärjungar på. Han har talat med dem om tecknen på hans ankomst, och fortsätter: *Men innan allt detta händer, skall man gripa och förfölja er. Man skall utlämna er åt synagogor och fängelser och ställa er inför kungar och landshövdingar för mitt namns skull.* Men detta skall inte en Jesu lärjungar se som någon olycka: *Detta ger er tillfälle att vittna,* säger Jesus. Och då behöver ni inte vara oroliga för vad ni skall säga. *Ty jag skall själv lägga orden i er mun och ge er visbet som ingen av era fiender skall kunna stå emot eller motsäga. Ni kommer att bli förrådade till och med av föräldrar och bröder, av släktingar och vänner, och en del av er skall man döda. Och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men inte ett hår på ert huvud skall gå förlorat. Genom att stå fasta skall ni vinna era själar.* (Luk. 21:12-19).

Det är med tanke på detta Jesus i vår text säger till sina lärjungar: *"Det skall komma en tid, då ni längtar efter att få se en enda av Människosonens dagar, men ni kommer inte att få det."*

Och så varnar han för de många förförelser som skall dyka upp den sista tiden före hans ankomst: *Man skall säga till er: Se, där är han, eller: Här är han. Men gå inte dit, och följ inte med.* Och när lärjungarna vid ett senare tillfälle frågar Jesus: *"Mästare, när skall detta ske? Och vad blir tecknet på att det står för dörren?"* svarar Jesus: *"Se till att ni inte blir vilseledda. Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och: Tiden är nära. Men följ dem inte!* Hos Matteus (kap. 24) läser vi detsamma med lite andra ord: Jesus svarade dem: *"Se till att ingen bedrar er. Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de skall leda många vilse- -"* *"Många falska profeter skall träda fram och bedra många."*

Den "vite" djävulen, förklädd till en ljusets ängel, skall vara ivrigt verksam i de yttersta tiderna. Som en bedragare, klädd i vackra andliga kläder, skall han dyka upp i alla möjliga sammanhang, och särskilt i kretsar där man håller Ordet högt och vakar över läran. Där har han sina farligaste motståndare, och kan han få dem på fall tystnar beaktelsen och vägen in i förförelsen ligger öppen.

Konsekvenserna av avfallet blir dessa: *Och eftersom laglösheten tilltar, kommer kärleken att svalna hos de flesta.* Laglösheten tilltar – ja, hur det står till i samhället med den saken, det kan ju vem som helst konstatera som följer medias nyhetsförmedling. Men här handlar det om laglöshet på det andliga området. Och här betyder laglöshet detsamma som att man överger Guds ord - och med detta följer obönhörligen kärlekslöshet. För ju längre människan kommer från Honom, som är kärlekens ursprung och källa, desto mer breder kärlekslöshet och hat ut sig - på det andliga området och i samhället i stort.

MILJÖFÖRSTÖRING

Vi har främst talat om de svårigheter och prövningar på det andliga området som hör samman med de yttersta tiderna. Men tiden omedelbart före Jesu ankomst innebär också stora omvälvningar i naturen som påverkar livet på jorden: *Tecken skall visa sig i solen, i månen och i stjärnorna, och på jorden skall folken gripas av ångest och stå rädlösa vid havets och bränningarnas dån. Människor skall ge upp andan av skräck, i väntan på det som skall komma över världen. Ty himlens krafter skall skakas,* läste vi i dagens evangelietext.

Att balansen i naturen är rubbad får vi nästan dagligen rapporter om. Naturkatastrofer avlöser varandra och människor står bokstavligt rädlösa i ångest vid havets och bränningarnas dån.

Man samlas till klimatmöten för att om möjligt råda bot på – eller i vart fall minska takten i förstörelsen av jorden vi lever på – men man kommer ingenstans i sin rädlöshet. Allt går mot sin undergång i enlighet med de ord Herren själv talat: *För länge sedan lade du jordens grund, himlarna är dina händers verk. De skall gå under, men du förblir. De skall alla nötas ut som en klädnad, du skall förvandla dem som man byter kläder, och de försvinner. Men du är densamme och dina år har inget slut.* (Ps. 102:26-28).

Hur skall jag då som kristen tänka när jag ser allt detta? Ingen kan väl undgå att bekymras och förskräckas av den yttersta tidens nöd. Men Jesus säger i dagens evangelium att hans vänner skall uppfatta tecknen som något hoppfullt: *"Men när detta börjar ske, så räta på er och lyft upp era huvuden, ty då närmar sig er förlossning."* Och så tar han en bild från vårens löftesrika tid: *"Se på fikonsträdet och alla andra träd. Så snart ni ser att de knoppas, förstår ni av er själva att sommaren redan är nära. När ni ser att detta händer, vet ni på samma sätt att Guds rike är nära."*

OM DEN DAGEN OCH DEN STUNDEN VET INGEN

Trots de tydliga tecknen på Jesu nära förestående ankomst, skall det vara precis som vanligt om dagarna den dag han kommer tillbaka. Människorna såg Noa dag efter dag bygga på arken och människorna såg bygget och visste varför han byggde, men ingen trodde honom, ingen brydde sig om att fråga efter räddning. Och så kom floden och plötsligt var allt försent. Eller som i Sodom – allt gick sin gilla gång – och så plötsligt regnade eld och svavel från himlen och allt var förbi. Man skall äta och dricka, man skall gifta sig och bilda familj, man skall handla i affärerna och arbeta i trädgården och vara på jobbet eller arbeta hemma eller ligga och sova – och så, helt plötsligt när ingen väntar det, skall himlen lysas upp och Jesus komma på molnen på himlen och den stora änglakören med honom.

Jesus vill att vi skall tänka på den dagen när han kommer tillbaka, så att vi inte glömmer bort honom och bara lever för den här jorden.

"När kommer Guds rike?" frågade människorna Jesus den där gången som vi läste om i texten. Och Jesus svarar: "Guds rike är mitt ibland er." Jesus var ju där och där Jesus är där är också Guds rike. I dag samlas vi i Jesus namn, och Jesus har sagt, att där vi samlas i hans namn, där är han själv mitt ibland oss. Så är han här i dag mitt ibland oss, fast vi inte kan se honom med våra ögon. Här är Guds rike med frälsning och salighet för syndare. Det betyder att det nu är "den rätta tiden, nu är frälsningens dag". Nu är den tid då

var och en kan få sin sak uppgjord med Gud – den dag Jesus talar om i vår predikotext är det för sent. Men det kommer en dag, säger Jesus, då ni skall längta efter att få se en enda av Människosönens dagar – nådedagar, då evangelium för syndare predikas till omvändelse och tro – men då kommer ni inte att få det. Då är det försent. Det är här i nådatiden det avgörs var du en gång skall hamna i evigheten. Den dagen dras skiljelinjen upp. Här är den inte alltid så klar och tydlig, men då blir skillnaden uppenbar: *Jag säger er: "Den natten skall två ligga i samma säng. Den ene skall tas med och den andre skall lämnas kvar. Två kvinnor skall mala tillsammans. Den ena skall tas med och den andra lämnas kvar."* Då skiljs makar åt, då delas arbetslagen upp. *"Här bliver fröjd och gråt: Han skall dem skilja åt Som en berde. De trogna då Sin krona få, Men bort de onda måste gå."* Gud hjälpe oss alla, små som stora, att denna Adventstid må bli en tid av andlig förnyelse, så att våra ögon, våra tankar och våra hjärtan må vändas till att vänta Jesu ankomst på skyarna. Amen.